

КАНОНЪ МОЛѢБНЫЙ КО ПРЕСѢТѢЙ ВЛЧЦѢ НАШЕЙ БЦѢ И
ПРИНОДѢТЪ МРІИ Ѡ ГРАДѢ БѢЛГРАДСКЪМЪ И РОДѢ
СѢРБСКИМЪ, ВЪ ЧЕСТЬ ЧУДОТВОРНЫѦ ІКѠНЫ ЕѦ
БѢЛГРАДСКІѦ ѠДІГІТРІИ:

гласъ ѧ, ѡгѡже краегранее [въ тропарѣхъ, и въ сѣдальнѣ]:

Владычице богородице, ѡградѣ градъ твоѣ. [Твореніе:] Зорастово.

Тропарь, гласъ ѧ:

Днесь свѣтлѡ красуетса прѣтольный градъ белградскій, * и веселѡ
торжествуютъ всѧ колѣна сербскаа: * и чудотворномѸ твоемѸ
образѸ, влчце, притекаютъ: * и молащеся тебе, оумиленнѡ вопіютъ: *
Ѧ! преславноа дѣво вѣце, * молиса нзъ тебе воплотившемся, * хрѣтѸ, бгѸ
нашемѸ, * да избавитъ градъ нашъ и ѡчество наше * Ѡ всѧкнхъ бѣдъ и
ѡбестоаній, * и спсѣтъ души наша ѡакѡ члѣвколюбецъ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

ѦверзѸ оустѧ моѧ, * и наполихса дѡхѡ, * и слово ѡрыгнѸ црїице
мѣри, * и ѡвлиоса свѣтлѡ торжествѡа, * и воспоѡ радѡсаа тоѧ чѡдеѧ.

Влчце наша пресѣла, * гпїже, дѣво вѣце, * граде ѡдѡшевленнѡй црѧ
нѣнагѡ, * защитѣ и градъ сей, * ѡгѡже сердечною любовію дарова
ти * предѡблїи деспотъ сербскїй стѣфанъ*1 высѡкїй.

Дниковствующе днесь, Ѧ! хрѣтонменитїи людіе, * прїидїте, восхвалимъ
пречѣтѡу бцѸ: * всѣхъ печальныхъ крѣпкое прѣбѣжище, * и
блговѣрныхъ владѣтелей спсїтельное наставленїе.

* у црквено-словенском тексту име деспота остављено како је уобичајено у том језику, а у србском тексту дато онако како га Срби изворно изговарају.

**КАНОН МОЛБЕНИ ПРЕСВЕТОЈ ВЛАДИЧИЦИ НАШОЈ БОГОРОДИЦИ И
ПРИСНОДЈЕВИ МАРИЈИ ЗА ГРАД БЕОГРАДСКИ И НАРОД СРБСКИ,
У ЧАСТ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ЊЕНЕ БЕОГРАДСКЕ ОДИГИТРИЈЕ;^{*2}**

глас 4, коме је акростих [у тропарима и у сједал(е)ну]:

Владичице Богородице, огради град Твој. [Творење:] Зорастово.

Тропар, глас 4:

Данас се светло украшава престо(л)ни град Београдски, * и
весело торжествују сва колена Србска; * и чудотворном Твоме
образу, Владичице, притичу; * и молећ(и) се Теби, умилно вапију: *
О! преславна Дјево Богородице, * моли се из Тебе оваплоћеном, *
Христу, Богу нашем, * да избави град наш и отаџбину нашу * од
свак[акв]их беда и напасти, * и спасе душе наше као човекољубив.

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја, * и напуниће се Духа, * и реч ћу изнедрити
Царици Матери, * и показаћу се светло торжествујућ(и), * и опеваћу
радујућ(и) се Њена чуд(ес)а.^{*3}

Владичице наша пресвета, * Госпођо, Дјево Богородице, * граде
Родуховљени Цара небеског, * заштити и град овај, * који Ти
ср(да)чаном љубављу дарова * прехрабри деспот Србски Стеван
Високи.

Дикујућ(и) данас, о! Христоимен(ит)и људи, * ходите,
Духхвалимо пречисту Богородицу; * свих жалосних моћно
прибежиште, * и благоверних владара спаситељну наставу.

^{*2} Молбени канон чудотворној икони Пресв. Богородице – Београдској Одигитрији састављен током 2014. године, а редигован током 2015. г. Измењен акростих (због намераваног превођења на србски језик) и допуњен по једним тропаром за сваку песму током септембра и октобра 2015. г. Поново прегледано, 2. редакција, синхронизација и превод на србски током марта 2017. г.

^{*3} Ирмоси Благовештенског Канона према нашем преводу од 29. јануара 1994. г. уз минималну редакцију.

Арханђелски поздрав приносимо Ти, * Дјево Богородице: Радуј се! * Радуј се, града Београдског зида небориви; * радуј се, [на]рода Србског заступнице најмоћнија; * радуј се, једина свеопевана!

Ајеву пречистој, Богородици, нашој наставници, * убогу ову песму приносимо * да би смо се избавили од свак[акв]их беда * и напада непријатељских, Њеним моћним молитвама.

Истинско смирење и послушност вољи Божој * показала си, Дјево Маријо, примив(ши) Гаврилов поздрав; * и нас грешне удостој да Господу истински следујемо, * и да се вољи Његовој светој свим срцем предајемо.

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмословце, Богородице, * живи и (из)обилни изворе, * збор пред Тобом с(а)купљених духовно утврди, * и у божанској Твојој слави * венаца славе удостој.

Чудотворном иконом Својом, Теби која град Београдски много пута [са]чува, * и Србски [на]род од неизбројних непријатеља избави, * умилну песму приносимо и радосно узвикујемо: * Радуј се, Владичице, ка спасењу наша наставнице.

Избави [од] сваке намере непријатељске град Твој, Владичице, * јер је Твоме заступништву предан од оснивача свога, * и не треба [му] дугог поуздања осим Тебе, * и од Тебе рођеног Бога.

Царице небеска, Дјево Мати преблага, * штитом молитава Твојих град Твој чувај, * и у правој вери Србски [на]род утврђуј, * јер си једина која брзо заступа.

Бвино дозвање и Адамово обнављање, Богородице пресвета, * [на]рода Србског Ти си у бедама брза заштита, * и града Београдског у опсадама снажно утврђење; * и целог света у невољама моћно укрепљење.

Благоверним и светим царевима васељене једн[ак]омудр(ен)и, * деспот Србски Стеван боговенчани, * престо(л)ни град свој у руке Твоје, Владичице, благонад(еж)но положи, * и заступништву Твоме свемоћном повери.

СѢДАЛЕНЪ, ГЛАГОЛЪ Г:

Вграда гавилаа еси иногда града бѣлградскаго и крѣпкаа заступница, * и рѣда сѣрвскаго возбраннаа предстательница, влѣще пречтаа: * и нынѣ избавляи насъ ѿ всакихъ бѣдъ и скорбей, * и предвараи намъ пришеу въ различныхъ обстоянїихъ.

Глава, и нынѣ, глаголю тѣмъже:

Града бѣлградскаго жителствѣ испроси множество щедрѣтъ и благъ земныхъ, * и споспѣшествуй, блгтнаа, твоими млтвами рѣдѣ сѣрвскомѣ, * и ходатайствуй къ снѣ твоемѣ поющымъ тѣ * мѣрь бѣа нашего и дѣѣ воистиннѣ.

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Сѣдай въ славу на прѣтолѣ вѣтвѣ, * во облацѣ легцѣ прииде иисъ превѣтвенный, * нечлѣнною дланїю, и спсе зовущыа: * слава, хрѣте, силѣ твоей.

Вдѣрь житейскихъ вѣнѣ есмы колеблеми: * но, паки надѣемса достїгнѣти въ тихое пристанище спсенїа, * ѿкормленїемъ твоимъ наставаемъ, влѣще, * ѣкѣ ты еси ѿвѣрваемыхъ избавлѣнаа кормчаа.

Рѣждаша плѣтїю всѣмъ спсенїе, * млрднѣйшаго и члѣвѣколюбнѣйшаго хрѣта бѣа: * рѣвъ твоихъ моленїа не презри, всенепорѣчнаа, * но потщиса на оумленїе, ѣкѣ мѣти всемлрднѣйшаа.

Вграда твоегоу гавычскаа нашествїа ѿженї, престїаа, * и всѣ вражїа коварства сокрѣши: * подаючи блговременное избавленїе рабѣмъ твоимъ, * по долгу тѣ пришеу хвалащымъ.

Деспота стефана високаго * всѣмъ срѣцемъ возлюбившаго тѣ, влѣще, * и градъ свой тебе посѣтившаго: * оукрѣпленьми твоими на врагїи сѣла восордживши, * побѣдѣ томѣ и ѿдоленїе даровала еси.

Сједален, глас 3:

Ограда си се показала негда града Београдског и моћна заштитница, * и[на]рода Србског бор(бе)на заступница, Владичице пречиста, * и сада нас избављај од свакаквих беда и невоља, * и буди пред нама увек у различитим напастима.

Слава ... и сада ... глас исти:

Града Београдског становништву испроси мноштво милосрђа и блага земаљских, * и по(тпо)мажи, Благодатна, Твојим молитвама [на]роду Србском, * и посредуј пред Сином Твојим онима који певају Тебе, * Матер Бога нашега и Дјеву уистину.

Песма 4. Ирмос:

Седећ(и) у слави на престолу Божанства, * у Облаку лаког дође Исус Надбожански, * и нескверном руком спасе оне који клучу: * Слава, Христe, моћи Твојој!

Од бура животних вазда смо колебани; * но, опет се надамо да ћемо стићи у тихо приспаниште спасења, * крмањењем Твојим управљани, Владичице, * јер си Ти буром витланих сигурни крmanoш.

Родив(ши) телом свима Спасење, * најмилосрднијег и најчовекољубивијег Христа Бога; * слугу Твојих молења не презри, Свенепорочна, * но похитај на умољавање, као Мати свенајмилосрднија.

Од града Твога незнабожачке најезде одагнај, Пресвета, * и све непријатељске подлости скрши; * дајућ(и) благовремено избављење слугама Твојим, * који Те по дугу увек хвале.

Деспота Стевана Високог * који Те свим срцем заволе, Владичице, * и град свој Теби посвети; * укрепљењима Твојим против непријатеља добро наоружав(ши), * победу си му и премоћ даровала.

Имѣла гдѣ кормчию въ вѣрѣхъ міра сегѡ, * и мѣрь ѣгѡ наставницѣ
 ко пристѣнницѣ и звѣстнаго епѣеніа: * корабль державы сѣрбскіа
 сквозѣ мнѡга и скѡшѣніа * мѡнѣйски проведѣ стѣфанъ, дѣспотъ
 бѣгомѣдрый.

Пѣснь ѣ. Ірмосъ:

Оужасѡшася всѣхълика ѡ вѣтвеннѣи славѣ твоѣй: * ты бо
 неискѡбръачнаа дѣво, * имѣла ѣси во оутрѡбѣ надъ всѣми бѣа: * и родила
 ѣси безлѣтнаго сѣа, * всѣмъ воспѣвающимъ тѣ * мѣръ подавающаа.

Црѣва сѣрбскаго славѣ не до конца потемнѣти дала ѣси, * но
 скиптръ ѣгѡ, вседержавнѣйшаа влѣще, оукрѣпила ѣси, * слѣвныа
 дѣспоти стѣфана и геѡргіа и и зчѣдѣа ѣгѡ * родѣ сѣрбскомѣ и державѣ
 возрастѣвши.

Емманѣла, бѣа же и члѣвка, * во чрѣвѣ своѣмъ вмѣстѣвшаа, дѣво
 пренепорѡчнаа: * призри на градъ бѣлградскій призывающій тѣ, * и
 оукрѣпи родъ сѣрбскій любящій тѣ, * побѣды на сопротивныа дѣрѣщи.

Ѡкованныхъ рѣшительнице и ѡбѣдныихъ оутѣшительнице, дѣво бѣе:
 * рѡждшаа ѡ грѣхѣ и смѣрти сководитѣла, * дѣвола поразиѣтелѣ и
 ѣда оупразднѣтелѣ: * ѣмѣже предварѣи ѡ градѣ бѣлградѣмъ и родѣ
 сѣрбѣмъ, * воспѣвающимъ тѣ возлюбленнѣйшю влѣщю.

Градѣ бѣлградскомѣ мѡчное ѡхранѣніе * и родѣ сѣрбскомѣ крѣпкое
 оутвержденіе, * икѡнѣ твоѡ о дѣгитрѣю даровала ѣси, влѣще: * ѣюже
 нынѣ бѣгоговѣишѡ цѣлѣюще, * ѡ тебе рѡждшемѣа, хрѣстѣ бѣѣ,
 покланѣемѣа.

Радостотѣвѣрнаа твоѡ наставлѣніа, * дѣво, радость міра ѣгѣломъ
 прѣемшаа, * оунывающаа срѣца наша весѣлѣемъ исполнѣютъ, * и
 иноплемѣнныхъ нашѣствѣа ѡ града нашего ѡражаютъ.

Пѣснь ѣ. Ірмосъ:

Бжѣтвенное сѣе и всѣчѣное совершающе празднѣство, * бѣгомѣдрин бѣгомѣре,
 * приидѣте рѣкѣми воспѣцимъ, * ѡ неѣ рѡждшагоѣа бѣа славимъ.

Имајућ(и) Господа [за] крманоша у бурама света овог, * и мајку Његову [за] наставницу ка пристаништу сигурног спасења; * брод државе Србске кроз многа искушења * као Мојсеј проведе Стеван, деспот богомудри.

Песма 5. Ирмос:

Ужасну се све и сва пред божанском славом Твојом; * јер си Ти, неискусобрачна, Дјево, * понела у утроби Бога над свима; * и родила (си) безвременог Сина, * Ти која свима који Те опевају * мир дајеш.

Царства Србског слави да сасвим потамни ниси дала, * но си скиптар његов, најмоћнија Владичице, укрепила, * славне деспоте Стевана и Ђурђа и потомке његове * [на]роду Србском и држави подигав(ши).

Бмануила, (и) Бога и човека, * Ти која у утроби Својој смести, Дјево пренепорочна; * погледај на град Београдски који Те призива, * и укрепи [на]род Србски који Те љуби, * победе над противницима [му] дарујућ(и).

Окованих разрешитељко и уцвељених утешитељко, Дјево Богородице; * Ти која роди Ослободитеља од греха и смрти, * Поразитеља ђаволâ и уништитеља ада; * пред Њим стој за град Београдски и [на]род Србски, * који опевају Тебе, највољенију Владичицу.

Граду Београдском [као] моћну стражу * и [на]роду Србском [као] силно утврђење, * икону Твоју Одигитрију даровала си, Владичице; * коју сада побожно целивајућ(и), * од Тебе рођеноме, Христу Богу, се поклањамо.

Радостотворна Твоја управљања, * Дјево, која радост света од анђелâ прими, * клонула срца наша весељем испуњавају, * и иноплемених најезде од града нашег одбацују.

Песма 6. Ирмос:

Божанско ово и свечасно свршавајућ(и) празновање Богоматере, * богомудри, ходите, рукама запљешћимо, * и од Ње рођеног Бога [про]славимо.

Ирхѣгльское воспріѣвшеі радостное цѣлованіе, * и хрѣтіанъ всѣхъ
вѣкѣвъ свѣщей непреложное оупованіе, * вѣдъ, пѣсньми немолчными
по могуществу * возвеличимъ и мы недостѣйніи.

Дѣво бже, преславноа, * всѣкѣхъ ѡзвѣкъ земнородныхъ недоволенъ єсть
дѣпѣти тѣа достѣйноу: * сегѡ ради, со ѡггломъ, вопіемъ тѣи ѡбычное
радѡвїе: * радѡвїеа, блгѣтнаа: радѡвїеа, препрославленнаа: * съ тобою гдѣ,
дѣрѡвїи тобою мірови вѣлію мѣть.

И мамы тѣа, грѣшніи, влѣще, крѣпкое предстѣтельство, * и
нзвѣстное застѡплѣніе рѡдѡ сѣрбскомѡ и градѡ белградскомѡ: *
тѣмже тѣа и призываемъ блгонадѣждноу во всѣкоу нѡждѣ и ѡбѣстѡніи.

Градѡ белградскомѡ стѣна єси и оутвержденіе, ѿ! всенепорѡчнаа, *
рѡдѡ сѣрбскомѡ застѡплѣніе и блгохвалѣніе: * врагѡмъ же нѡшимъ
страшное преценіе, * и всѣмъ свѡстѣтѡмъ многомощное низверженіе.

Радость міра ѿ ѡггла воспріемши, бѣгѡдованнаа, * и нѡмъ
грѣшнымъ тѡуже преподаждь: * печаль нѡшѡ блгомощноу
оупѡлаючи, * и срѣдѡ нѡша нзбавленіемъ веселѡци.

Кондѡкъ, гласъ ѿ.

Пѡ: Предстѣтельство хрѣтіанъ:

Застѡплѣніе града белградскагѡ непокѣдѡное, * и предстѣтельство
рѡда сѣрбскагѡ непреложное: * чѡдотвѡрнѡю икѡнѡ твою даровала
єси дѡблественномѡ дѣепѡтѡ стѣфанѡ високомѡ: * и нынѣ, влѣще,
вседержавнымъ покрѡвомъ твоимъ покрѡй градъ, * и скорѡ оуслѡши
молѣніѡ людѣи твоихъ: * предварѡючи на поможь и спѣаючи вѣнѡ, бже,
* православноу исповѣдающихъ тѣа.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Не послѡжїша тѡвѣри, бѣгомѡдрїи, пѡче создавшагѡ: * но ѡгненное
преценіе мѡжески поправше, радѡвахѡсѡ поюще: * препѣтый ѡцѣвъ гдѣ и
бѣъ, блгѣенъ єси.

Арханђелски радосни поздрав Ону која прими, * и која је хришћана свих векова незамењиво поуздање, * Богородицу, песмама неућутним колико [нам] је могуће * узвеличајмо и ми недостојни.

Ајево Богородице, преславна, * ни један језик на земљи рођених није у стању да Те опева достојно; * тога ради, са анђелом, кличемо Ти уобичајено: Радуј се! * Радуј се, Благодатна; радуј се, Препрослављена; * с Тобом [је] Господ, који дарује Тобом свету велику милост.

Имамо Те, [ми] грешни, Владичице, [као] моћно заступништво, * и сигурну заштиту [на]роду Србском и граду Београдском; * стога Те и призивамо благонад(еж)но у свакој тегоби и напасти.

Граду Београдском зид си и утврђење, о! Свенепорочна, * [на]роду Србском заштита и добра [по]хвала; * а непријатељима нашим страшна претња, * и свим противницима многомоћно обарање.

Радост света од анђелâ примив(ши), Бого[об]радована, * и нама грешнима је предај; * жалост нашу премоћно утољавајућ(и), * и срца наша избављењем веселећ(и).

Кондак, глас 6.

Подобан: Заступнице хришћана ...

[Као] заступницу града Београдског непостидну, * и заштитницу [на]рода Србског незамењиву; * чудотворну икону Твоју даровала си јуначном деспоту Стевану Високом; * и сада, Владичице, свемоћним покровом Твојим покриј град Твој, * и (у)брзо услиши молења народа Твога; * притичућ(и) у помоћ и спасавајућ(и) вазда, Богородице, * оне који Те правословно исповедају.

Песма 7. Ирмос:

Не послужише творевини, богомудри, више него Створитељу; * но претњу огњем мушки сатрв(ши), радоваху се појућ(и): * Свеопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си.

Адамскомѹ родѹ ѿ клѣтвы избавленіе, * и члѣвкъмъ съ бѣгомъ
примиреніе, * ѿ тебе рождашимся дадеся, дѣо вѣце: * родѹ сѣрбскомѹ и
градѹ бѣлградскомѹ * выишѹ вѣди бжѣтвенный покровъ и твѣрдое защищеніе.

Ашесверѣдныя стѣрѣсти оубрачевала єси нѣкогда * преславнымъ
гавленіемъ чюдотворнаго твоего образа, пречѣта: * и нынѣ души
наша возвесели твоимъ бжѣтвеннымъ посѣщеніемъ.

Твоемѹ образѹ многоцѣлебномѹ, дѣо, бѣгоговѣишю припадлемъ: * и
помощи твоеѹ просимъ и молимъ: * родѹ сѣрбскомѹ споборствуй,
* и градѹ бѣлградскомѹ державное ѡбложеніе даруй.

Рысшала всѣхъ женъ гавилася єси, * єдина по ржѣтвѣ дѣою
превыкши, * и на рѹкѹ свою бѣга воплощагоса носивши, дѣо
пренепорочна: * томѹ молися: градѹ бѣлградскомѹ неразореннѹ во вѣки
превѣити, * и родѹ сѣрбскомѹ правовѣрнѹ превывѣити.

Ѡградѣи градъ бѣлградскій и державѹ сѣрбскю * мѣткѣми твоими,
пречѣта дѣице, ко вѣки хрѣтѹ: * ѿ твоихъ чѣтыхъ кровей въ плоть
ѡблѣкшемся, * и члѣвкъи истоцаніемъ своимъ ѡбновльшемъ.

Пѣснь ѱ. Ирмосъ:

Ѡтроки бѣгочѣивыя въ пещи, * ржѣтвѣ бѣгородичѣ исплѣ єсть: * тогда
оубо ѡбразѹемое, * нынѣ же дѣйствѹемое, * вселеннѹю всю воздвижетъ
пѣти тебе: * гдѣ пойте дѣла, * и превозносите єго во всѣ вѣки.

Источникъ чюдесъ гавила єси градѹ бѣлградскомѹ, * икѡнѹ твою
ицѣльбонѣннѹю иногдѣ, вѣчце: * и нынѣ ѿ твоихъ неизчерпаемыхъ
сокровицъ * родѹ сѣрбскомѹ даруй богатыя твоѣ мѣлости.

Залогъ бѣговолѣнїѣ твоемѹ, гпѣжѣ, * бѣговѣрномѹ деспотѹ сѣрбскомѹ
стефанѹ високомѹ, * даровала єси преславнѹю икѡнѹ твою: * и
тои ѱ со бѣгоговѣнїемъ и достоцѣстїемъ * въ соборѣ своемъ положи.

Адам(ов)ском роду од проклетства избављење, * и људима с Богом измирење, * од Тебе рођеним даде се, Богородице Дјево; * [на]роду Србском и граду Београдском * вазда буди божански покров и чврста заштита.

Души штетне страсти излечила си некада * преславним јављањем чудотворног Твога образа, Пречиста; * и сада душе наше развесели Твојом божанском посетом.

Твоме образу многоцелебном, Дјево, побожно припадамо; * и помоћ Твоју иштемо и молимо: * [на]роду Србском помажи у борби, * и граду Београдском моћно обложење даруј.

Риша од свих жена си се показала, * једина по рађању Дјевом Остав(ши), * и на рукама Својим Бога оваплоћеног носив(ши), Дјево пренепорочна; * Њему се моли: да град Београдски неразорен у векове опстане, * а [на]род Србски правоверан остане.

Огради град Београдски и државу Србску * молитвама Твојим, Пречиста Дјевице, пред Владиком Христом; * који се из Твоје чисте крви у тело обуче, * и људе унижењем Својим обнови.

Песма 8. Ирмос:

Младиће побожне у пећи, * Пород Богородичин спасао је; * тада [само] у праслици, а сада на делу, * васељену сву подиже да пева Теби: * Господа појте дела, * и преунесите Га у све векове.

Јавила си [као] извор чуд(ес)а граду Београдском, * икону Твоју целбоносну некада, Владичице; * и сада из Твојих неизцрпних ризница * [на]роду Србском даруј богате Твоје милости.

Залог благонаклоности Твоје, Госпођо, * благоверном деспоту Србском Стевану Високом, * даровала си преславну икону Твоју; * и он је са побожношћу и достојном чашћу * у сабор[ни храм] свој положи.

Облэк тл лѣгкѣй, дѣо, тѣнственнѡ созерцаемѡ, * неизреченнѡ
носѣцѣй воплотѣвшагоѡ гдѣ: * всѣ дѣмѡнскѣя истѣкѣны своѣмѡ
пришѣствѣемѡ низложѣвшаго, * ѿ бѣгѣдѣнїе всѣмѡ бѣгѣтнѡ поѣцымѡ
тл ѡбѣвѣвшаго.

Рождшю тл бѣа слѡва плѡтѣю, дѣо прѣчтѣа, * молимѡ, грѣшнѣн,
кѡ томѣ молѣсѡ: * градѣ бѣлградскомѣ дарѡвѣти бѣгѡдправлѣнїе ѿ
бѣгѡдстроѣнїе, * рѡдѣ же сѣрбскомѣ на врагѣ повѣдѣ ѿ ѡдолѣнїе.

Арѡновѡ жѣзлѡ процвѣтшѣй наречѣ тл ѿногдѣ велѣкѣй мѡѡсѣй, *
неѡвѣдѣемѣй бо цвѣтѣ, хрѣтѣ, прозвѣлѣ ѣсѣ: * кѡ немѣже
воздѣвшѣ рѣцѣ своѣ, молѣсѡ, ѡ! бѣгомѣтнѣ: * ѡ бѣгѡстоѡннѣ градѣ
бѣлградскѡмѣ, * ѿ прѣвѣкѣннѣ рѡдѣ сѣрбскѡмѣ.

Пѣснь ѡ. Ірмѡсѣ:

Всѣкѡ земнорѡднѣй да взыгрѣтѣа дѣхомѡ просвѣщѣемѡ, * да
торжѣствѣтѣ же безплѡтнѣх ѡѡмѡвѡ ѣстѣствѡ, * почитѡюцѣи ѣцѣннѡе
торжѣствѡ бѣгомѣтнѣ, ѿ да вопѣтѣтѣ: * радѣйсѣ всѣбѣжѣннаѡ * бѣце, ѣтѣа *
приснодѣо.

Стѣа влѣцѣ, дѣо бѣгороднѣтельннѣ, * со стѣымѡ дѣспѡтомѡ стѣфанѡмѡ
кѡсѡкнѣмѡ, * ѿ всѣмнѣ стѣымнѣ рѡдѣ сѣрбскѡмѣ, * прѣенѡ молѣсѡ ѡ
тѣбѣ рѡждшемѣа хрѣтѣ, * сѣнѣ тѡемѣ ѿ бѣнѣ нашѣмѣ: * дарѡвѣти мѣрѣ
рѡдѣ сѣрбскомѣ, * ѿ бѣгѡпоспѣшѣнїе градѣ бѣлградскомѣ.

Твоѣмѡ застѣвлѣнїѡ не лишѣ насѣ, * ѡ! всѣмѣтнѣвѡ влѣцѣ: * но
мѣтѣвѡмнѣ тѡѡмнѣ градѣ бѣлградскѣй ѡградѣ, * ѿ сѣлою тѡѡѣю
сѣрбскѣй рѡдѣ зашѣтнѣ ѿ сѣнѣ: * да на тл ѡѡповѣнїе возлагѡюцѣе, * не
посѣтыдѣмѣа ннѡгдѣ.

Ѧрѡдо нашѡ, прѣчтѣа бѣце, * возѡвѣлнѣтѣй свѣтѣ прѣслѡвнѡмѡ
ѡбѣраза тѡѡмѡ, * возсылѡюцымѡ намѣ ѡѡсѣрднѡмѡ молѣнїѡ тѣбѣ:
* ѿ ѡѡслѣшѡвшѣ болѣзѣннѡмѡ нашѡ воздыханїѡ, * ѿзѡвѣнѣ насѣ ѡ
всѣкѡмѡ тлѣтѡвѡрнѡмѡ вѣрѣдѣнїѡ.

Облак лаки, Тебе Дјево, тајанствено созерцавамо, * неизрециво носећ(и) оваплоћеног Господа; * који све демонске идоле Својим доласком обори, * и бого[но]знање свима који Те побожно поју објави.

Родитељку Бога Речи телом, Тебе, Дјево пречиста, * молимо, [ми] грешни, пред Њим моли се: * да граду Београдском дарује добру управу и добро уређење, * а [на]роду Србском над непријатељима победу и премоћ.

Аронов жезал процвали назва Те негда велики Мојсеј, * јер на Теби неувењиви цвет, Христос, изниче; * ка Њему уздигнув(ши) руке Своје, моли се, о! Богомати: * за благостање града Београдског, * и за опстанак [на]рода Србског.

Песма 9. Ирмос:

Свако на земљи рођен да заигра Духом (пр)осветљаван, * и да торжествује безтелесних умова природа, * поштујућ(и) свештено торжество Богоматере, и да кличе: * Радуј се, свеблажена * Богородице, чиста * Приснодјево.

Гвета Владичице, Дјево Богородитељко, * са светим деспотом Стеваном Високим, * и свима светима [на]рода Србског, * увек се моли од Тебе рођеноме Христу, * Сину Твоме и Богу нашем: * да дарује мир [на]роду Србском, * и добар напредак граду Београдском.

Твога заступништва не лиши нас, * о! свемилоствива Владичице; * но молитвама Твојим град Београдски огради, * и силом Твојом Србски [на]род заштити и спаси; * да на Тебе (по)уздање полагајућ(и), * не постидимо се никада.

Олакшање наше, пречиста Богородице, * заблистај светлост преславног образа Твога, * нама који узносимо усрдна молења Теби; * и услишив(ши) болне наше уздисаје, * избави нас од сваке штет(оно)не повреде.

Влѣще бѣе, оустави всѣкое смущеніе, * и во бѣгостоаніи сохрани
Црковь нашу, державу и жителство: * всѣ еретическая движеніа
низложи, * и ѿ всѣкихъ сѣтей вражїихъ насъ избеви: * да во всѣкомъ
бѣгостїи и чїстѣ * послужимъ тебѣ, и ѿ тебе рождашемъ бгѣ.

Ѡ тебѣ дрєвнѣа пррочествїа сѣ исполнїа, бгородительнице дѣо:
* ѣгоже во провозвѣстїа пррочи высокоглаголю, * и ѣгоже во
чревѣ твоємъ вмѣстїла еси: * ѣакъ плотнѡсецъ на землїи явилъ, * и съ
члѣвѣки пожнѣ, сынъ хрїтосъ, бгѣ нашъ.

МѢТВА.

Ѡ! всемѣтїва, прѣчїта, преблѣвенна дѣо бѣе, гпїже и влѣще,
прїзри бѣгострѣбнѣ на ны ко твоємѣ чдотворномѣ и
цѣльбѡнѡномѣ ѡбразѣ бѣлградкомѣ прибѣгающымъ и съ
любѡвїю сего цѣлѣущымъ, колѣна молебнѣ томѣ предклонѣющымъ и рѣки
бѣгонадѣжднѣ воздвижѣющымъ, молѣще тѣа сокрѣщеннѣ и смиреннѣ: да
вседержавнымъ покровѡмъ твоимъ покрѣиши градъ сїй въ немже живѣмъ,
ѣгоже тѣи сердѣчною любѡвїю посѣти бѣговѣрный дѣспотъ стѣфанъ высѡкїй:
да стѣбною мѣтвѣ твоїхъ заступїиши ѡчество наше ѣже возлюбимъ, и
родѣ нашемѣ ѣзмолиши оу сїа твоегѡ и бгѣ нашего пребыванїе и
бѣгопоспѣшенїе: да соблюдиши бѣгостїе и сохраниши правѡвѣрїе въ немъ,
архїерѣемъ дар[ств]иши слѡвомъ истины правѡправленїе, и цркви сѣрвстѣи
бѣгостоанїе и всѣмъ ѣскѣшенїемъ ѡдоленїе: да бѣдѣши немоцствѣущымъ
оукрѣпленїе и болѣщымъ врачеванїе, печальнымъ оутѣшенїе и
ѡтпагченнымъ ѡслабенїе: владѣтельствѣущымъ бѣгоправленїа
наставница и вѡннствѣущымъ возбранна предварительница: оубѡгимъ
блѣгъ земныхъ питательница и трѣбѣущымъ полѣзныхъ прошенїи
исполнительница, всѣмъ же намъ въ приноживѡтїе пѣтеводительница.
Ѧмїнь.

Владичице Богородице, застави сваку смутњу, * и у добром
 ст(о)яњу чувај Цркву нашу, државу и становништво; * сва
 јеретичка подизања обори, * и од свак[акв]их замки непријатељских
 нас избави; * да у свакој побожности и чистоти * послужимо Теби, и
 од Тебе рођеном Богу.

О Теби се древна пророштва ево испунише, Богородителько
 Дјево; * јер Онај Кога најавише пророци узвишеним речима, *
 и Кога си у утроби Својој сместила; * као телесан на земљи (по)јави
 се, * и с људима поживе, Он који је Христос, Бог наш.

МОЛИТВА.*4

О! Свемилостива, Пречиста, Преблагословена, Дјево
 Богородице, Госпођо и Владичице, погледај милосрдно на
 нас који Твоме чудотворном и целбоносном образу
 Београдском прибегавамо и са љубављу га целивамо, колена
 молбено пред њим преклањамо и руке благонад(еж)но уздижемо,
 молећ(и) Те скрушено и смерно: да свемоћним покровом Својим
 покријеш град овај у коме живимо, који Ти срдачном љубављу
 посвети благоверни деспот Стеван Високи; да зидом молитава
 Својих заштитиш отаџбину нашу коју љубимо, и [на]роду нашем
 измолиш у Сина Твог и Бога нашег опстанак и добар напредак; да
 (п)одржиш побожност и сачуваш праву веру у њему, архијерејима
 дарујеш прав[илн]о управљање речју истине, и Цркви Србској добро
 стајање и свим искушењима одолевање; да будеш немоћнима
 укрепљење и бол(ес)нима излечење, ожалашћенима утеха и
 обремененима о(б)лакшање; владајућима добре управе наставница
 и вој(инств)ујућима бор(бе)на предходница; убогима благом
 земаљским хранитељка и потребитима корисних прозби
 испунитељка, а свима нама у вечни живот путеводитељка. **А**мин.

*4 Молитва синхронизовано (на оба језика) састављена 2. марта 2017. г. на Чисти четвртак, а допуњена и доредигована 9. марта 2017. г.

✻ НОВИИ СЕРБЛАНК „КЪИ ГОДА ВЪ БЪЛГАРИИ. © НОВИ СЕРБЛАНК 2017. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻